

Listujeme v histórii Súkromného slovenského gymnázia

3. časť

Viete si oddýchnuť pri hudbe ako je swing alebo jazz?

Ak poznáte repertoár našej školskej kapely a muzikálového štúdia, viete, že tam dnes dominujú hlavne muzikálové melódie. Ak by ste však zablúdili na www.kliestenec.ch, nahliadnete do ateliéru našej bývalej učiteľky nemčiny a francúzštiny, ktorá pôsobila v školskej kapele s neodmysliteľným saxofónom, čo je skôr zvuk jazzovej hudby. Kapela vtedy hrávala aj na plesoch SSG či stužkovej slávnosti. Dnes si Katarína Klieštencová žijúca v Zürichu spomína: „*Na Slovensko som prišla v roku 1990, teda pár rokov pred vznikom SSG, pretože som bola prijatá na štúdium ilustračnej grafiky na VŠVU (neskôr som zmenila odbor a skončila som na katedre maliarstva).*

To pre mňa bolo šťastie a veľmi som sa tešila. Moje prvé dojmy - ľudia boli v tých začiatkoch veľmi optimistickí, otvorení, euforickí. Bol to úžasný pocit oslobodenia od komunizmu. Budúcnosť sa zdala byť len pozitívna a ružová... Aj ja som tomu verila a chcela som sa podieľať na pozitívnych zmenách.

Na druhej strane mi bolo ľúto, že som stretávala ľudí, ktorí boli voči všetkému, čo bolo „doma“, negatívne naladení. Dobré bolo len to „vonku“. A ako som sa dostala na Súkromné slovenské gymnázium? Odporúčaním jednej známej. Potom mi zavolala pani Matejčeková a spýtala sa, či by som nechcela učiť dejiny umenia. Ja som si to netrúfala, nepozdávalo sa mi, že by som vedela prednášať po slovensky. Zdalo sa mi, že sa neviem vyjadrovať tak dobre ako rodení Slováci. Základnú školu a gymnázium som totiž absolvovala v nemčine. Keď to pani Matejčeková počula, ponúkla mi 12 hodín nemčiny. Tak som sa na SSG zostala. Neskôr som ju učila aj diaľkárov i dejiny umenia, pre tie som napísala tiež skriptá, ktoré sa dodnes používajú. Učila som dokonca aj francúzštinu. Boli to pre mňa podnetné roky.

Čo sa týka spomínaného účinkovania v školskej kapele – to bola moja prvá skúsenosť vôbec hrať v takejto konštelácii. Dovedy som bola prevažne samouk. Dnes okrem maľovania hrám vo svojej kapele.

Keby som ešte porovnala moje vlastné gymnaziálne roky a potom tie na SSG, prvý veľký rozdiel bol vo veľkosti - na štátnej škole, kde som vo Švajčiarsku chodila, sme mali aj 7 tried v jednom ročníku s väčším počtom žiakov ako tu. Tiež sme boli rozdelení podľa zameraní, ale podľa typu maturity a vždy išlo o celú triedu, napríklad matematický typ, staré jazyky, nové jazyky. Ja som absolvovala klasický typ s latinčinou. Nemali sme ten luxus ako na SSG s malými triedami, kde je na jednom jazyku 5 až 10 žiakov.“

Od začiatku existencie Súkromného slovenského gymnázia sa u nás vystriedalo množstvo zaujímavých ľudí - v učiteľskom zbore aj v školských laviciach. Hneď od prvých mesiacov školu navštívilo viacero významných hostí. Tak, ako nedávno medzi študentmi zarezovali stretnutia s vytrvalým bojovníkom na politickej scéne Tomom Nicholsonom alebo s neuveriteľne vitálnou pamätníčkou holocaustu s pani Weinwurmovou, boli medzi nami také osobnosti, ako napríklad Milan Kňažko, herec Michal Gučík či ruský emigrantský spisovateľ Alexander Sokolov. Aj tieto podujatia kreujú žiakov a určite ovplyvňujú ich budúce kroky.

V čase, keď bola u nás za katedrou spomínaná K. Klieštencová, v školských laviciach sedela napríklad Alexandra Demetrianová, dnes reportérka a spravodajkyňa pre SRaTV z juhovýchodnej Ázie. Aj jej pričinením a pod záštitou p. Martina Križana sa v apríli 2005 konalo dlho pripravované podujatie Festival medzinárodných kultúr. Alexandra vo vtedajšom bulletine píše: *„Zapojilo sa viac ako 50 študentov, mesiac zbierali materiály pre stánky venované 13 krajinám, nechýbali stánky Ľudia proti rasizmu a UNICEF. Pozvanie prijali rodičia, kamaráti ale aj oficiálni hostia zo zastupiteľstiev daných krajín. Ak si niekto ešte kladie otázku, aký bol hlavný účel tohto dvojdňového podujatia, odpoveď je jednoduchá. Tolerancia.“*

Nabudúce sa aj o tomto pojme, takom dôležitom pre život okolo nás, niečo dozviete od vyučujúceho, ktorý na SSG pôsobil medzi prvými učiteľmi.

Do čítania☺ Zuzana Godálová